

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzendeők.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

SZIGLIGETI EDE.

Szül. 1814. márczius 8-án, † 1878. január 19-én.

Küzdve nagy eszmékért száz évvel vitted előbbre
Nemzetedet, száz mű hirdeti nagy nevedet!
A mi kitenni való van bennük, boldog utókor
Döntse el, a kortárs ajka csak áldani tud!

Kecskemét, 1878. évi január hó 24.

Érzeből készítettél maradandóbb emléket állítanak Magyarország dicsőségére hazánknak azon fiai, kik a magyar Afrika-társaságot megalapították. Multkori számunk egyik rovatában kivonatilag ismertettük azon felhívást, melyet a társaság közzétett, kivonatilag, mert nem akartunk egy és ugyanazon dologban kétszer egymásután csaknem azonos szavakkal élni s mert az ügyet sokkal fontosabbnak tartjuk, sem hogy elégségesnek vélnők az eseményt egyszerűen jelezve köztudomásra hozni. Lapunk rendeltetését épen abban látjuk, hogy a gyakran csupán hangzatos szavakkal élő, minden figyelmünket a politika terére vonó napi sajtónak feledékenységén segítve, az igényteleneknek látszó virágokat elhervadni, vagy eltíporolni ne engedje.

Mi ez a „magyar Afrika-társaság”? fogják sokan kérdezni; mit keressünk Afrikában mi, kiknek itthon sem áll rendén szénájuk? az, hogy a társaság diszelnöke köztiszteletben álló herceg, nem elég indok arra, hogy itthon is elégtelen erőnk egy részét megkössük, s másfelé fordítsuk, s a belgák királyát bármennyire tiszteljük is, mint alkotmányosan uralkodó fejedelmet, mint az afrikai nemzetközi bizottság elnöke, nekünk csak Hekuba!

De a kik így beszélnek, vagy nem tudják, vagy nem akarják tudni miről van szó, s ennél fogva figyelembe sem vehetők. S minthogy a képzeletből merített pro és contra folytatott beszédek, bizonyítgatások és okoskodások célra sohasem fognak vezetni, ott kezdjük a kérdés horderejének kellő méltányolhatása végett a fejtegetést, a honnan elindulva kielégítő megoldásra számíthatunk.

A keresztyén vallásnak egyik legszebb tana az, mely az ember belső tartalmában, lelkiületében keresi annak becsét. E tannak voltak hátrányos következményei is, de az emberiségre nézve mégis csak ez volt a tulajdonképeni megváltó tan, s míg az emberek emberek lesznek, ez is fog maradni. Meg is tetszik hatálya, mihelyt terjedni kezd. Nem az határoz többé az ember belbecse felett, ki volt apja, vagy anyja, mi a foglalkozása, s honnan ered, hanem az, milyen érzelmei és gondolatai, milyen cselekvényei és mulasztásai vannak. Légy bárkinek szülöttje, isten előtt kedves vagy, ha parancsait megtartod, s megfordítva, nem vagy az, ha parancsait meg nem

tartod; elvetemültséged értéktelenné tesz, ha mindjárt e föld felett kizárólagos úr vagy, a kitől mindenki retteg és a ki elől mindenki félrevonul, mert azok, a kiknek szive és lelke tiszta, nagyobb kincset birnak, mint te, birják a lelkiismeret nyugalmát, az atyának tekintett istenben vetett hitet, a mely a te vértől pirosuló zsarnoki kezéd miatt sohasem fog a te lelkedbe bevonulni, s ezért a jók számnak, de nem félnek tőled.

Nagyot választottunk, hogy a kisebbeket kiki kényelmesen bele képzelhesse, mert nagy és kicsiny millió meg millió fordult elő azon időben, melyet a keresztyénség terjedése korszakának nevezünk, s a mely kezdődik a Pilátus elé vezetett Krisztus köntösének megszakításánál s tart mind a mai napig, s tartani fog mindaddig, míg e földön lesz zug, hol a hangsúlyozott tant még el nem ismerik, vagy e tan helyett újat, szebbet, jobbat és igazságosabbat, az emberiségre nézve üdvhozóbbat nem hirdetnek.

E tan a régi rendet szükségkép előbb megingatta, később megdöntötte. A keresztyén lelkiismeretével nem tudta megegyeztetni, hogy a hite szerint isten képeire teremtett embert, a ki a jog értelmében hatalmának tán tökéletesen alá volt vetve, dolognak tekintse, melylyel kénye-kedve szerint rendelkezhetik. A szent ígék ellen vétett, ha az embert nem oly bánásmódban részesíté, mint a milyent magának óhajtott, sőt, minthogy ugyanazon szent könyv szerint minden ember isten fia, vagy leánya, az istenhez, mint atyjához volt viszonyából folyólag minden embertársában testvérét kellett látnia, kihez nem ugyan vérségi, de ennél szentebbnek tartott kötelék, istennek mindent átható atyai szeretete fűzi.

Ezzel meg van teremtve az egyenlőség elve, melynek magva, embert embertől függetlenné, s egy úr, az isten, szolgájává tenni. A törekvés tehát arra irányul: minden embert szabaddá tenni, kibontani azon nyűgből, mely mozgásában, akaratának nyilvánításában gátolja. S megindult a harc a pogány és barbar világ mindazon intézménye ellen, mely e tannal ellenkezett, mert sem Constantinus, Theodosius, Justinianus római császárok önkényen gyökerező törvényeik és rendeleteik, sem Nagy Károly német-római császár erőszakos térítései, sem Szent-István király épen nem törvényes eljárása, mely az ő nemzeti párt hiveit megtörte, nem voltak képesek e tant gyűlöltté tenni, s épen ellenkezőleg, a hol csak akadt, a ki zászlajára írta, bizony számíthatott győzelemre, oly varázsló erővel birt az még akkor is, mikor a magánérdek elfedésére palástul használtatott.

Igy lett Európa és népe részint a félelem, részint az erőszak befolyása alatt, részint helyesen felfogott magán vagy közérdekből keresztyénné, s habár sokan vannak, kik e nevet nem érdemlik meg, van-

nak viszont olyanok is, kik megérdemlik, s meg is akarják érdemelni.

S ezek közzé tazoznak azok, a kik az emberiségre nézve lealázónak tartva az emberrel, mint árúval üzött kereskedést, azon törekednek, hogy e lelketlen kufárkodásnak végét vessék. A lélekvásárlást ugyan még magunk között sem sikerült végkép megszüntetni, a műveltség terjedtével ez magától fog megszűnni, de az emberrel való kereskedés ha nem, de facto legalább jure, Európából ki van irtva. Nehezünkre esik a rokonszenvünket és részvétünket teljesen bíró török ellen felszólalni, de ki kell mondanunk, hogy állami és társadalmi intézményei átalakítása, a keresztyén világ nézeteivel való összhangba hozatala nélkül, Európában nincs maradása s nem lesz helye. Mert a hol Mohammed tanai összeütközésbe jönnek Krisztus tanaival, ott a keresztyén az utóbbi mellett harcol, s mert amannál erősebb, előbb utóbb győz. Vagy van még valaki, a ki kételkedik azon, hogy a magyarok kivételével nincs nép Európában, mely Konstantinápolyban szivesebben ne látná az egyszerű, vagy kettős keresztet, mint a félholdat ragyogni, csak a pánszláv túlterjeszkedéstől és ennek túlságos megerősödésétől ne kellene tartania?

Mert ha van, jó lesz ideje korán körültekintenie, nehogy maholnap szövetséges nélkül maradván, erejét oly gát emelésére fordítsa, melyet az általános ár építőivel együtt kiméletlenül és irgalom nélkül elsodor.

Nem hisszük, hogy olvasóink között akadna oly naiv ember, a ki bennünk az oroszokhoz való különös barátságos vonzalmat feltételez, vagy azt hiszi, hogy mi a nemzetközi békék és szerződések ellenére tett jogtalan lépéseket védelmezni akarjuk; oly népnek, melyet saját jeles írójuk a világon a leghazugabbnak nevez, minden ígérete és szava üres káprázat, melytől magunkat elvakíttatni sohasem engedjük.

De legyen bárkinek is akármilyen véleménye a török-orosz hadjáratról, annyi bizonyos, hogy annak az emberiségre nézve üdvös eredményei is lesznek, mert az emberkereskedés szennyétől egy darab földet meg fog tisztítani.

E lealacsonyító üzérkedés fészke Afrika, s kiirtása csak úgy sikerülhet, ha fészkeben támadtatik meg. A szerencsétlen török épen az, a ki ezen üzérkedés folytatását legnagyobb mértékben lehetővé teszi. Alattvalói közt nem egy törzs csaknem kizárólag nőrablásból él; az elrabolt nőket piacokra viszik, hogy a nagy urak háremének benépesítése végett, elárúsítsák. De ez még a kisebb botrány, a nagyobb, s már igazán vérlázító, az azon szerencsétlenekkel üzött kereskedés, kik a háremhölgyek őrzésére vannak hivatva. Szégyeljük leírni, a mit Abyssinia s Afrika más tartományai serdületlen fiaival tesz, mert az azonos s azért ép oly utálatos orosz nihilismus, csak azokon alkalmazza a fér-

fiatlanító műtétet, a kik fanatismusuktól elbutítva annak önkényt vetik alá magukat s az így állattá degradált embert, noha nem érdemli meg többé, legalább meg-hagyja szabad embernek.

Jól tudjuk, hogy e vád nemrégiben a keresztyéneknek is szemükre volt lobbant-ható, de a mit a dirib-darabokra szaggatott Olaszországban megtűrték, azt, reméljük, az egyesített és egységes Olaszország, bár-kitől követessék is el, büntetlenül hagyni többé nem fogja. De kereskedést emberrel itt sem üztek; s az énekes eunuchok szabad emberek voltak.

S így Európa meglehetősen mentt lévén az emberkereskedéstől, egészen igazolt el-járás, ha már most, mikor Lincoln és hivei erélyes fellépése folytán Amerikában is megszűnt a rabszolgaság intézménye, ott akarják kiirtani, a hol az még divato-zik. Mert tartjuk e szándékot bármily gy-aakorlatatlannak és kivihetetlennek, az előz-mények azt mutatják, hogy épen nem az, mert némi áldozatkészség, szükség esetén erélyes fellépés folytán még mindenütt si-került czélt érni.

A kérdés tehát csak a körül foroghat, ha előnyös-e ránk nézve a belgák királya elnöklete alatt alakult „nemzetközi Afrika-társaság“ feladataival bajmóldni, vagy sem? s ha igen, mit tehetünk mi e társa-ság javára?

Az első kérdésre megadtuk a fennebbiek-ben a feleletet; a ki ily társaság szükséges-ségét az előadottak után még nem látja be, olvassa el Laboulaye, Kooper, Came-ron, Young, Livingstone, Kirk, Sturtz stb. műveit és cikkeiket, vagy ha ezekhez nem fér, legalább Beecher-Stowe „Tamás bátya kunyhója“ című regényét. A ki az ezek által ismertett viszonyokat az embe-riségre nézve lealázónak, a keresztyén Euró-pára nézve tírhetetlennek nem tartja, azzal nincs mit beszélnünk. Nekünk magyarok-nak, mint az európai nemzetcsaládok egyi-kének, nyomon kell követnünk az előre haladottabb nyugati népeket, mert min-den lépés, melyet előre tehetünk, de el-mulasztunk, nagyobbá teszi a köztünk és köztük lévő távolságot. Ott, a hol a mű-velt nemzetek beszélnek, nekünk sem sza-bad hallgatnunk, s ha okos a szó, a melyet mondunk, meg is fognak hallgatni.

A második kérdésre nehéz feleletet adni.

Mi nem birunk oly kiterjedt összekötteté-sekkel, hogy Afrika belső tartományaira befolyást gyakorolhatnánk; nem is vagyunk oly vagyonosak, hogy nagy áldozatokat hozhatnánk; az a néhány ezer forint, me-lyet tán összegyűjthetnénk, alig érdemelne említést a mások által áldozatul hozott milliókkal; (maga Anglia a rabszolgaság megszüntetésére 20 millió fontot áldozott már); de mi lelkes, szépért, jóért hevülő nemzet voltunk mindig, s reméljük az is fogunk maradni. Ez az a tér, a melyen működhünk s a mely abban áll, hogy a nemzetközi Afrika-társaságot működésében erkölcsileg támogatjuk. Azért a ki teheti, ne sajnálja azt a két forintot évenként, melyet a magyar Afrika-társaság tagsági illetménye fejében áldoznia kell, könnyeket szárit fel vele s az igazságtalanul szenvedő fájalmát váltja meg. Az aláírási-iv szer-kesztőségünkön nyitva áll.

Mi történt a színházban?

Nagy Julesa kisasszonynak utolsóelőtti vendég-és jutalomjátéka Lukácsi Sándornak „A veres hajú“ című három felvonásos népszínművének előadása, minden jelenvoltnak emlékezetes fog maradni. Jó kedv és lelkesedés uralkodott a színpadon s ennek folytán a színházban is. Némethy Cornélia Szemes Borcsát annyira kielégítően játszotta, hogy még hibás énekléséért is megtapsolták, a közönség része nyilván azt hitte, hogy ez a jó játékhoz való; Szigligeti „vagy mi a szösz“ szójárás rögtönzésével Keszeg Mihály uramat csak eredetibbé tette. Meg-engedhető-e ez? azt végezze el az íróval, a toldat az este ép oly kevéssé vált a darab hátrányára, mint Némethy Cornélia éneklése. Csaknem minden közreműködő élénken megtapsoltatott, s a jutalma-zott emlékül tisztelőitől koszorút kapott.

Tóth Edének vasárnapon színrekerült három felvonásos „A toloncz“ című népszínművében lépett fel mint Liszka, fent tisztelt vendégünk ez idény alatt utószor. Mintha a szombati előadás szintársu-latunk tagjait kimerítette volna, lassan, csaknem álmosan ment minden. Igaz ugyan, hogy ennek nagyobbára a darab második fele maga az oka, de annál jobban kell igyekezni e sentimentális részbe némi elevenséget hozni.

Vendég után vendég! Kedden Molnár György úr első vendégjátékául Brachvogel öt felvonásos drámája „Narcisse“ adatott elő. Hazánk ez idő szerint első tragikus művésze ez este is művész és első volt. Meg is látszott felléptének hatása azokon, a kik pályájukat komolyan veszik, külö-nösen a Doris szerepében fellépő Kövesi Saroltán, ki tudunkra ez este tett először határozott lépést az egészséges realizmus felé. Bokody nézetünk szerint jobb Choiseul volt volna Molnár mellett,

volt rendes olvasmányuk. Azért áttérve az általá-nosan ismertről a kevésbé ismertre, s visszatérve tulajdonképeni tárgyához, azzal a fontos, tudomra eddigelé senkitől sem nyilvánított nézetemmel vagyok bátor a tisztelt hallgatóságot meglepni, hogy a Kr. születése után számitott harmadik ezer évek az előbbeni századokhoz hasonlított viszonylag lassú fejlődése főleg a Richardson költséges építési rend-szere befogadásának következménye. A kinek, mint nekem, volt alkalmá meggyőződést szerezni arról, mily roppant kiadással járt ily város építése, beren-dezése, felszerelése stb., az nem csodálkozhatik azon, ha csak a harmadik „évezer“ második felében kez-dett Richardson eszméje általánosabban megteste-sülni, a mikor már ezren meg ezren itt is ott is javítást eszközölvén: a költségek jelentékeny apasz-tása lehetségessé vált.

Nevezetesen nem kívántatott meg többé, hogy a város okvetlenül tenger mellett legyen, mert alagsövezések által minden városban lehetett kellő mennyiségű tengeri vízről gondoskodni, s később, a közlekedésnek könnyítése és olcsósága követke-zében még ez is feleslegessé vált, mert a tengeri fürdő után vágó reggeltől estig körüljárhatta a földet s egy és ugyanazon napon megfürödhetett akár az atlanti, akár a csendes óceánban, akár mindkettőben, s este még elmehetett otthon a köz-mulatságra, feltéve, hogy elég korán kelt fel. Le-vegőről sem volt nehéz gondoskodni többé, melyet Cailletet és Raoul Pictet rendszere szerint erős hor-dókba és üvegekbe préselten lehetett az Alpsekről, nálunk a Kárpátokról s Erdélyből szállítani, továbbá, mert az 1987-ben feltalált „Katharopyr“ (tisztító-tűz) minden gázt felemésztett az éleny és légeny kivé-telével; a kinek már most az alpesi levegő üdítő és ambróziára emlékeztető illata is kellett, az csak

mint Balácsi, mert alaposabb és tapasztaltabb színész, arra is kellene ügyelni, hogy Grimm olyan legyen a minőnek Narciss mondja, mert viasz, ha a gyenge testalkatú-, halvány kinézésűnek mondott finom embert, a ki még fődorkodó is, fenh-an-gon hallunk lármázni, mikor suttogni kellene, a finomság nyoma nélkül, egészségtől duzzadó arcczal látunk. Hetényiné, mind Pompadour, ez este is meg tudta fejteni feladatát.

A csütörtökön Molnár György úr második ven-dégjátékául adott shakespearei öt felvonásos dráma, „Coriolan“ előadásán a közönség vendégünk iránt nem tanúsította azt az érdeket, melyet az művészi reputációjánál fogva elvárhatott, s ez színésze-inket a tanulástól elkedvetleníthette. Hogy Molnár úr Coriolanja figyelemre méltó eredeti alakítás, ha tán nem is azon szerep, melyet legörömestebb ját-szik, magától értetődik. Értelmesen és lelkesedéssel adta Hetényi Aufidiust, a büszke polgár önérzete nél-kül Bokody Meneniust, modorosan Balácsi Brutust.

ÚJDONSÁGOK.

— Szigligeti Ede, (szüleitől nyert neve szerint Szathmáry József) e hó 19-én este Budapesten meg-halt. Ő a magyar színi irodalomnak tulajdonképeni megteremtője s egyike azoknak, a kik a színészet-nek hazánkban tiszteletet szereztek. Neve a magyar irodalomban örökké fényleni fog. Magyar volt minden ízében, szerette hazáját és családját, tetőtől talpig becsületes, munkás és értelmes ember volt. A szomorú eset alkalmából színházunkon gyászlo-bogó volt kifüggesztve.

— A színügyi bizottságtól a következő „Nyilatkozat“ érkezett szerkesztőségünkhöz: „A „Kecs-kemét“ f. é. 2-ik számának „Színészet“ rovatában Szentmiklósi Kálmán aláírással egy bírálat jelent meg, melynek tárgyát Komáromy Alajos úr, a budapesti nemzeti színház tagjának városunkban történt vendégszereplése képezi. A bírálat, melynek soraiból az avatatlan kéz s bizonyos oldalról történt sugalmazás tisztán kivehető, kiméletlenül elítéli vendégszereplőt; s nem tekintve annak a nemzeti színháznál eltöltött harminczhárom éves színészi pályáját, — sőt a vendégjognak bizonyos határig mindenkor szem előtt tartandó követelményeit sem véve figyelembe, a méltányosság- és igazsággal, sőt a jelen voltak zajos tetszésnyilatkozataiban kifejezett közvéleménnyel is homlokegyenest ellenkező mo-dorban mondja ki lesújtó ítéletét az érdemekben öszült művész feje fölött. Ezzel szemben a kecske-méti színügyi bizottság — hivatkozva több fővárosi lapnak ugyanez alkalommal közzétett méltányló és elismerő bírálatára is, — úgy a közönség, mint a színügy érdekében kijelenti, miszerint az említett közleményben foglalt méltatlan bántalmakat nemcsak nem helyesli, hanem az egész bírálatot, mint a méltányosság- és igazsággal ellenkezőt, s mely azon-kivül a tárgyilagosság és részrehajlatlanság kellékeit is nélkülözi, határozottan rosszalja és elítéli. Ennek kinyilatkoztatásával Komáromy úrnak, — kinek hosszas pályáján szerzett művészi érdemeit az ily illetéktelen kritika különben sem homályosíthatja el, — az elfogulatlan és igazságszerető közönség

TÁRCZA.

Pillantás a jövőbe.

— Farsangi tréfa. Irta Utó Pista. —

(Folytatás.)

Tudva van önök előtt uraim és hölgyeim! hogy 1877. évi július hóban Richardson angol orvos Hygiopolis (az egészség városa) megállapítása végett a sussexi grófságba Worthing, azóta elenyészett ten-geri fürdő közelébe, az azóta hasonlóképen elenyé-szett Courtland szomszédságába építészeket és mér-nököket küldött, hogy azok a szükséges felméréseket megtévén s megkívánt terveket elkészítvén, említett város felépítesék. Miként voltak e tervek kidol-gozva, milyen nagy összegre rúgott a költségvetés, azt itt részletesen fejtegetni felesleges, s ha mégis találkozni, ki a kérdés iránt érdeklődik, az bár-mely könyvtárban erről könnyen tudomást szerezhet magának, csak Richardson műveit, vagy az egykorú képes újságok valamelyikét lapozza át.

Richardson úr Hygiopolis megalapítása által nem vetekedhetett ugyan honszerző ösünkkel, Ár-páddal, de a történetben ép úgy helyet és nevet vívott ki magának, mint a regében az Athenaet megalapító Kekropsz, Rómát megalapító Romulus és Remus, vagy a kegyes Aeneasba beleszeretett szép Didó, ki az akkori numid, szerezsen, vagy berber királyt csakis eszes asszonytól várható finom ravaszsággal a XIX. században használt, de azóta durvasága miatt kikopott szójárással élve, rúdul lefözte. Mindezeket önök még három vagy négy éves korukban tanulták, a mikor Livius, Virgilius Maro, Thukydidea s Béla király névtelen jegyzője

a XIX. században használtatni szokott „francisca-nus“ alakjára készített, sokkal kisebb „benedicti-nus“-t égette el s ha szemét behunyta, bátran a fenyvesek közzé képzelhette magát. Ez pedig benedictinusnak azért neveztetett, mert Arrianus benzés honfőúrunk volt az első, ki azt kortársaival meg-ismertette.

Köztudomásúlag mindazon egyházi rendek, melyek a kétezredik esztendő megérték, a követ-kező kétezre évben is fennállottak. A szerzetesek közül hazánkban a kegyesrendiek és a benzések, itt-ott a cisterciák, váltak ki, mint olyanok, melyek az általuk állított iskolák következtében a közmű-velődés terén örökké virágzó érdemeket vívtak ki maguknak. De míg a piaristák, multjoknak meg-felelően a régi középiskolákat helyettesítették s a három és négy éves gyermekeket tanították, addig a benzések és cisterciák az előbbi korszakokban divatozó főiskolákat helyettesítették, jelesül amazok jogászokat és orvosokat, emezek bölcsészeket és theologusokat neveltek. Voltak angol kisasszonyok és Orsolya-szüzek is, a kiknek kezébe nevelés vé-gett az egy és két éves gyermekeket adták. Habár ez időben már katolikus és protestáns között nem volt semmi különbség, mindkettőnek egy és fődogmája a „szeresd felebarátodat, mint tenmagadat“ elv lévén, s minden egyéb mellékesnek tekintetvén, a külömb-ség színleg mégis fennállott, mert a katolikusok épúgy megválasztották papájukat sede vacante, mint az előbbi századokban. De ha figyelemmel is voltak reá, hogy a pápa lehetőleg az ő hiveikből kerüljön ki, erre egyáltalán nem fektettek többé súlyt, hanem inkább azt tartották szem előtt, hogy azon egyént ültessék a trónra, a ki jámborsága, jó-sága által leginkább kivált, mert így rendelte ezt „az emberiség bölcse“ Theopomposz pápa „Quicun-

nevében is némi elégtételt adni magát kötelezve és hivatva érezte a városi szinügyi bizottság. — Örömet nyitunk tért a megkeserített művésznek szolgáltatott fennebbi elégtételhez, s részünkről azon ohajt fejezzük ki, hogy a pályáján oly gyakori tövisek közül a kecskeméti szűrését leghamarabb felelje. A legbecsületesebb szándékú kritika is tévedhet, s ha a toll sugalmazás után ír, az nemcsak az írónak, hanem a rozlelkű sugalmazónak is felrovandó. Mennyiben volt laptársunk munkatársának cikke sugalmazott, nem tudjuk, s nem is bolygatjuk; annyit azonban mondhatunk: hogy Komáromy úr törekvést, tehetséget és képzettséget tanúsított, s ha tán nem is feltétlenül „primus inter pares“, mindenkor az első közé tartozik.

— **Wittman Károly** derék czukrászunkat családi gyász érte, egyetlen újdonszületett kis leánykája hirtelen elhalálozott. Részvétünk szolgáljon némi vigasztalásul a megszomorodott szülőknek.

— **(Shylock, de nem zsidó)**. Gazdálkodó polgártársunk és feleséje között létrejött megállapodás szerint az utóbbi részére többek közt két szekér szalma is volt a piacra szállítandó. A gazda megakadályozta, hűségesen behozatja a piacra, s ott lerakítja. Hohó! ez nem járja! majd ott kell lerakni a hol én mondom, szól a jogosított, mert „a piacra szállítani“ annyit tesz: a piacra szállítani eladás végett, s aztán elvinni a vevő által kijelölendő helyre. A kötelezett azt mondja: piacra szállítani annyit, mint a piacra vinni s ott lerakni. Egy szál szalma nem sok, de annyit sem szállít tovább s ahhoz, eladja-e jogosított a szalmát vagy sem, továbbá kinek és mennyiért adja el, végre hol lakik a vevő, neki épenséggel semmi köze sincsen. Ezzel lerakja a szalmát s hazafelé hajtat, azaz, hogy hajtatna, ha több oknál fogva az ügy a kapitányság elé nem kerülne. Ott aztán megmagyarázták neki, hogy piacra szállítani alatt nem azt kell érteni „piacra szállítani lerakás“, hanem „piacra szállítani eladás“ végett. Ha tekintetbe vesszük, hogy a mi Shylockunk mindössze öt forintot fizetett kárpótlás fejében, míg a velencei kalmár mindenét, még Jessicát is elveszíté, azt mondhatjuk, hogy aránytalanul kevesebb tanpénzt fizetett; no de a mi Shylockunk nem zsidó, a mi kapitányságunk sem a híres tizek tanácsa, s a feles ügyét nem is védte tudorok öltözött szép Portia.

— **Szerény figyelmeztetés**. Olvasóink bizonyosan emlékeznek még arra, hogy lapunk 1876-ik évfolyamának egyik számában „husvétii piros tojások“ czim alatt egy cikk jelent meg, melyben a sorok közé nyomott erősebb színezésű betűk összeállítása folytán egyes nevek tűntek ki, melyek csak a figyelmes s a helyi viszonyok ismeretével bíró olvasó szemeiben tűntek föl azonnal, de melyek semmi sértő szándékot, sőt finom elmésséget s legfőbb ártatlan tréfálkozást hajlamot árultak el. És mi történt? Helyi laptársunk következő számában nemcsak annak íróját illette a legméltatlanabb s legsértőbb kifejezésekkel, hanem annak közzétételéért lapunkat is elítélte s abban a „családi élet szentélyébe“ való avatkozást látott. Most ugyanazon lap legközelebbi számának jogászbi tudósításában hasonló nagy betűkkel szedett nevek olvashatók, melyek közül a „szabója, sós, szőke, szél,

nagy, neugrándi, magyar, egyenes“ stb. szavak s a velők kapcsolatban álló kifejezések fentebbi cikkünk történetére élénken emlékeztetnek. Ime t. laptársunk másfél évvel később maga részéről helyesnek találja azt, miért akkor bennünket annyira kárhoztatott, holott, ha ebben több sértés nem foglaltatnék is, — minek megítélését másokra bizzuk, — mint amannak utánzása még az eredetiség előnyeit is teljesen nélkülözi. Mi tehát a nélkül, hogy ezért t. laptársunkat legtovábból is sérteni akaránk, csak figyelmeztetni bátorodunk, s kérdjük, nem volt-e akkor irányunkban igazságtalan? A t. olvasó közönség pedig ítélje meg, mennyiben bírhat jogosultsággal azon elv, hogy „a mi nekem szabad, az másnak nem szabad!“

— **(Emberölés)**. Sántha Sándor 28 éves kérészt mult vasárnapon Úrréten a kocsimában a nálánál fiatalabb Soós Józseffel borozás közben összeütközött; szó szót ért, végre biroka kerültek és Soós Sánthát földhöz vágva, fejét fülénél fogva úgy a földhöz veregette, hogy az este 8 órára belehalt. Soóst a kapitányság elfogatta, s az ügy most már hihetőleg a fenytő törvényszéknek is át van adva. Mily sok vérengzésre ad okot a mértéktelen ivás, nemcsak ez eset bizonyítja, s igazán idején volna, mint Angolországban, Franciaországban, Svéd- és Norvégországban és Amerikában nálunk is mértékletességi egyeteket alakítani.

— **A nők emancipációja**. Azon fontos kérdés: adassék-e a nőknek szavazati jog választásoknál, vagy sem, melyről Stuart John Mill és mások köteteket írtak, s a mely már évek egész során keresztül az angol parlamentben évenként legalább egyszer tárgyalás alá kerül, s mindannyiszor a szépnem hátrányára döntetik el, megoldást nyert nálunk Kecskeméten, a Mária-hegyi szőlőbirtokosoknál, mint lovagias nemzettel várható, a szépnem előnyére. Mult vasárnapon délután a Mária-hegyi mindkét nemű szőlőbirtokosok Agi tanácsnok úr előtt nem kisebb, mint a csöszsi és hegybírói hivatal betöltése végett szavazásra összegyűltek. A szavazás rendben, de zajjal folyt le, a mi hasonlóképen várható volt. De a mi nem volt várható, az az volt, hogy a szépnem egyik kevésbé szép képviselője szavazati jogot akart gyakorolni, jöllehet e jog őt nem illette meg, hanem férjét. Ennek következtében annál is inkább tiltathatott a szavazástól, mert férje már szavazott volt; milyen szép kívánságok kísérték a kifelé sompolygó bárányszőke bújó farkast, a báránysók és farkas érdekében elhallgatjuk.

— **Mocsáry és Miletics**. Városunk felső-kerületi választóit bizonyára meglepte, hogy képviselőjük a hazaárulás miatt 5 évi börtönrre ítélt szerb izgatót, Mileticset pártfogása alá veszi s az „Egyetértés“ f. hó 20-án megjelent számában annak elítélését igazságtalannak nyilvánítja. Miletics köztudomás szerint nemcsak nekünk magyaroknak, hanem a velünk rokonszenvező s együtt érző törököknek is legháládatlanabb és legszájasabb ellensége. Nem tartjuk fölöslegesnek ezt fölemlíteni addig is, míg e kérdéssel lapunk jövő számában tüzetesen foglalkozandunk, mert méltán megérdemli.

Az 1878-iki párizsi közkiállítás budapest-vidéki bizottságától kiadott „Szabályzat“ a kiállítandó borokra nézve, lényegesebb pontjaiban ezeket tar-

talmazza: A kiállítandó boroknak egyáltalán palackkéretteknek kell lenni, azaz olyanoknak, melyek a szállítás és a hőmérsékétváltoztatás által átlátszó tükrüket s tisztaságukat el nem veszítik. Ha akár a meleg, akár a gelatin befolyása által a bor megzavarodik, úgy még nem palackkérett; ezzé tehető többszöri fejtés vagy derítés által. A palackokhoz 5—7 centimeter hosszú, hengeridomú és egyenletes, sima feületű dugaszok használtassanak. A palack a dugaszok kivül még önkupakot vagy palackszurkot is kapjon, hogy a levegő a borral épen ne közlekedhessék; a hol az szükséges, 4 rész colophonium, 2 rész sárga viasz, 4 rész fehér szurok s fél rész schellacknak összeolvasztása által palackszurok készitendő. A palackok vignettevel (czimfelirat) látandók el. A vignette-re irandó szép irással a bor minősége, természetének éve s a termelő, esetleg a kiállító neve. Vörös borokhoz a zöld bordeauxi, fehér asztali borokhoz a zöld rajnai, nehéz fehér peccsenye és szomorodni borokhoz a sárga rajnai s az aszúkhöz a fehér üvegü bordeauxi palackok a legajánlatosabbak. Minthogy a kiállítási állványok csak 35 centimeteres palackok elhelyezését engedik meg, a palackok maximális magassága 35 centimeter. Az úgynevezett tornyosok s nagy rajnai palackok tehát csak kivételesen fogadtatnak el. Minden egyes borfélésegből legalább 6 palack küldendő be, és pedig 4 palack valódi borral, két palack ellenben az illető borhoz hasonló színre festett vízzel töltendő meg. Ez utóbbiak fognak kiállítatni az állványokon; az előbbieket a bíráló idejéig a kiállítási bizottság pinczéjében fognak megőriztetni. A víz festésére legalkalmasabb az égett cukor (caramel), melyből a fehér bor másolatára kevesebb, a vörös borra több oldandó fel. A vízzel töltött palackok fenekére czédula tapasztandó e felirattal: „festett víz.“ A beérkezett bejelentési-íveknek a kiállítandó bor árának közlése kívánatos. Multhatlanul szükséges, hogy a kiállítandó borok legkésőbb f. évi február hó végéig Budapestre, csomagolva és felszerelve „a magyar országos központi kiállítási bizottság raktáraiba“ (osztrák államvasút budapesti pályaudvara) beküldessenek.

— **Fogadás**. Tomaskónál a nagyszal faló végén vig társaság ült együtt. „Uraim! pardon! és hölgyeim!“ kezd B., „én most kimegyek és megiszom e pohár bort a nélkül, hogy bejönnék s a pohár bort kivinném!“ Általános fejcsóválás és kételkedés vehető észre. B. fogadást ajánl s végre J.-val 20 krajczárban fogad. B. kimegy, s künn a 20 krért felfogadja X.-et, a hátára kapaszkodik, beviteti magát a nagyszalhoz, felemeli a poharat, megissza a bort s a poharat megint leteszi. Ezzel a fogadás meg volt nyerve, s merő luxus volt B.-től magát X. hátán még ki is vitetnie. De lehet, hogy a fogadás szerint ezt is meg kellett tenni, s nem volt luxus, hogy X. B.-t hátán ki is vitte.

— **Lehóczky Gy.** ismert kereskedőnek a piacz közepén fekvő boltját f. hó 23-án éjjel feltörték, s a pénztárban talált összeget eltolvajlották. A betörés az udvarra nyíló ajtón történt, melynek zárát belül két kapocs képezé. A tettesek még ismeretlenek, de mivel láthatólag nagy helyismerettel kellek birniok, hisszük, hogy a rendőrségnek sikerülend őket mielőbb felfedezni.

— **Városi kapitányságunk** a következő hirdetményt bocsájtotta ki: „A roncsoló toroklob, városunk határterületének némely pontjain, nevezetesen Szentkirály pusztán, az utóbbi időszakban néhány esetben előfordulván, az egészségügyi bizottság mai napon hozott határozata értelmében következők hozatnak nyilvánosságra: 1-ör: a roncsoló toroklob ragályos betegség lévén, annak tovább terjedése elleni legbiztosabb óvszer a ragály behurcoltatásának lehető megakadályozása, és az elkülönítés; 2-ör: annál fogva, a városon kívüli lakosok roncsoló toroklobba esett betegeit, vagy ezen betegségben elhalt egyének hulláit a városba csak az erre kijelölt polgári-kórházba szabad behozni, a hol e célra, mint szintén a városban megbetegedett, s az elkülönítés eszközlésére képtelen családok roncsoló toroklobban szenvedő tagjai elférelésére szükségelt alkalmas helyiség áll készen; 3-ör: a fentebbiekből önként következnek: hogy toroklobban szenvedő beteg vagy halottat pusztáról senki házához további intézkedésig be nem fogadhat, és be sem hozhat anélkül, hogy magát törvényszabta szigorú büntetésnek ne tenné ki; 4-er: ha valahol roncsoló toroklob mutatkozik, akár bent a városban, akár kint a pusztán forduljon az eset elő, — a közegészségügyét szíven viselő minden polgártól megvárja a hatóság, hogy ez iránt a rendőrkapitányi hivatalnál a kellő intézkedések megtehetése végett jelentést tegyen, a honnan gyors orvosi ingyenségi és gyógyszer adományban részesülhet minden arra jogosult szegény. Ezen intézkedésre az összes lakosság közegészségügyének éberszemeivel kísérése, s az egészségügyi törvényben gyökerező súlyos felelősség érzete indítja a város hatóságát; felhivatik annakokéért mindenki, hogy ezen rendelet pontos végrehajtásához segédkezet nyújtani, s a nagy közönség fenyegetett érdekét

que pius erit optimus“ bullájában, melyet akkor adott ki, mikor a zsidók áldozatkészsége folytán lehetségessé vált az Ázsiában élt népeket a buddhizmus- és a tökéletlenül maradt mohamedanizmusról a keresztény vallásra téríteni. Mikor a tértést megkezdtek, a keresztényeknek nem volt elég pénzük s ennél fogva a zsidókhoz fordultak kölcsönért. Habakuk főrabbi az összes zsidósághoz intézett felszólítása folytán háromszor oly nagy összeg gyűlt be, mint a mekkorára szükség volt, s így a tértést háromszoros erővel lehetett megkezdeni. Theopomposz pápa s a cardinalisok tíz évi összes jövedelme, továbbá kegyes keresztények begyűlt adományai folytán a kikötött határidő előtt visszafizethetővé vált a kölcsön. A legidősb cardinalis és kísérete az összegyűlt sommát visszafizetendő megjelent az évi synedián (gyűlés) s le akarta olvasni a pénzt. Ekkor fölállt a főrabbi s ekként szól: „egy krajczárt se fizess keresztényen testvérem, ha nem akarod magadra s hitsorsosaidra vonni Jehovah haragját! a mit a gyenge Júdás miatt őseink a ti Krisztustok ellen vétettek, azt mi most másodszer vétenők ellene, ha a pénzt, melyet az ő isteni tanai terjesztésére fordítottatok, visszavennők!“ „Hallelujah!“ hangzott erre minden torokból s a cardinalis s kísérete megindulástól könnyezett. Letörölvén könnyeit megölelte s megcsókolta a főrabbit s utánna a többi jelenvoltakat. Mikor ő szentsége a pápa elé ért, nem tudott szóhoz jutni, annyira el volt érzékenyedve; nagy sokára elmondotta mi történt; a pápa szemei ragyogtak, felállt s erős bariton, hangon dörgé, mint valami Jupiter: „Dicsőség az Úrnak az égben és béke az embereknek a földön! mert megjött az idő, mely megjósoltott: „és leend egy akol, egy pásztor!““ Ugyanazon napon adta ki a fent említett bullát, a melynek alapján mint tudják előbb

egy Rothschild, később egy Peabody ült a pápai trónuson.

Ez időben kezdett a föld paradicsommá alakulni. A Richardson nyomán tökéletesített építési mód a harmadik ezerév vége felé érte el utolsó alakzatát. Hogy a roppant mérvben elszaporodott emberiségnek legyen hol laknia, toronymagasságú házakból kellett a városokat felépíteni, s hogy a föld lehetőleg kíméltessék, a közlekedési utakat mindenütt vagy a föld alatt, vagy pedig a felett kellett alkalmazni. A léghajózással tett kísérletek eredményre nem vezettek, csak egyes műkedvelők foglalkoztak vele mint időtöltési nimmal, vagy tudósok, hogy lebeszéli észleleteket stb. tegyenek, s így nem volt más mód Amerikába Európából közlekedhetni, mint a tengerbe épített citofer (gyorsvívő), vagy a lassú hajó, mely utóbbi egy egész napot vett igénybe. A citofer a tökéletesített üvegöblből készült óriási cső, mely Európából Amerika keleti partjái s Amerika nyugati partjától Japán- és Sináig ért. A citofer nélkül Európa nem élhetett volna meg, ezen hozták a japáni és sinái roppant nagy porcellántáblákat, melyekből a házakat építették, a tunicához való szövetet, a beefsteak és roastbeef essenciát, melyekből borsószemnyi elég volt a felnőt embernek egy napra. A porcellántáblák Ya-Ye-Yi-Yo-Yu mandarin keresztényénné lett utódai által feltalált összetétel szerint készültek s két páratlan sajtással bírtak: a napfényt elvakították a nélkül, hogy a világosságot elfojtották volna, s ros melegvezetők voltak. A közfalaknak szánt táblák egészen átláthatatlanok voltak.

(Vége következik.)

megóvni törekvő intézkedés eredményre jutását, ezen renndelethez szigorún alkalmazkodás által eszközölni, elengedhetlen polgári kötelességének tekintse. — Kecskemét, 1778. január 15-én. Hajagos Illés főkapitány, Bóodor Sándor jegyző.

— **Bákrónika.** Az olvasóköri bálnak, mint hisszük, kedves emlékeit a „Szinpártolókör“ által február 9-én ugyancsak az „Olvasókör“ helyiségében rendezendő tánczvizalom fogja feleleveníteni, melyet az izraelita négyzet jótékonycélú tánczvizalma követend. Ezzel a sajátlag ügynevezhető élíte-bálok sora be is fejeztetik, hacsak a „Népkör“ által tartatni szándékolt újabb tánczvizalom nem szaporítja meg azok számát. E közben egyes társulatok és testületek is eleget tesznek a farsang követelményeinek, s szűkebb körű táncmultságokat rendeznek, melyek legtöbbször jól sikerülnek. Az „Olvasókör“ helyisége már több ily alkalomra előre lefoglaltatott.

— **A kecskeméti jogakadémia tanári kara** által kidolgozott akadémiai rendtartási szabályzat az akadémiai tanácsnál beterveztetvén, az észrevételezés végett albizottságnak adta ki. Az albizottság tagjai Filó Lajos nagy-körösi esperes úr elnöklése alatt a szabályokat vasárnapon, e hó 20-án délután megvitatta. A bizottság tagjai Hornyik János, Csilléry Benő, Vámos Béla és Szeless József urak voltak. Hétfőn délelőtt tartott ülésben az akadémiai tanács a bizottság javaslata szerint a szabályokat elfogadta. A szabályzat megerősítés és jóváhagyás végett még a superintendentia elé s a miniszteriumhoz terjesztendő. A szabályok szerkesztői Vámos Béla és Keresztes János tanár urak.

— **Jogakadémiánkon** az 1877/8-iki tanév első fele e hó végével fejeztetik be; a következő félévre a beiratások f. é. február hó 8-ikáig eszközöltetnek.

— **A félegyházi városi tisztikar** által a kised-óvoda alaptökeje gyarapítására rendezendő zártkörű tánczvizalom a roncsoló toroklob miatt f. é. február hó 2-ára halasztatott el. A jótékonycélú vizalom iránti tekintetből ezt köztudomásra hozzuk s óhajtjuk, hogy városunk lakói közül minél többen résztvegyenek benne.

— **Mérgezés.** F. T. 18 éves hajadon e hó 23-án phosphorral, melyet gyufáról kapart le, mérgezési kísérletet tett; az alkalmazott segély folytán van remény felgyógyulásához.

— **Lapunk mai száma** mellékletül hozza Frommer A. Herman budapesti magkereskedő tavaszi főárjegyzékét. Ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

Sub rosa üzenetek.

6. Magyar olvasó-kör Bécsben. Kérelmük teljesítettik. A levelet köszönjük. 7. W. L. úrnak Budapesten. A kiadó urat felkértük, hogy a mennyiben a nyomtatott czimszalagokon még lehetséges a kívánt változtatást eszközölje. 8. F. I. úrnak Budapesten. Várva várjuk. 9. Ariel. A türelem rózsát terem. 10. Dr. D. M. úrnak B.-pesten. Mi nem vállalhatunk a fővárosi lapok részére commis voyageuri tisztet. 11. K. P. úrnak helyben. Köszönjük eddigi közreműködését, s sok szerencsét kívánunk az új pályán. 12. Mi volt az ott? .. Közlésre nem alkalmas.

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Kiss Lajos, Dr. Tassy Pál.

Csász. kir. osztr. szabadalommal

és porosz királyi miniszteri jóváhagyással.

Dr. Borchardt's illatos növény-zappana, a testbőr szépítésére és jobbítására, elismert hatékonyságú minden bőrkiütéseknél; eredeti csomagcskáiban bepecsételve 42 kr.

Dr. Suin de Boutemard's zamatos fog-zappana a fogak és a foghús épentartására és tisztítására a legáltalánosabb és legbiztosabb szer; 1/2 és 1/4 csomagcskáiban ára 70 és 35 kr.

Dr. Béringuier's zamatos koronaszesze, értékes illat- és mosóvíz, mely az életszerveket erősíti és üdíti; eredeti palackokban ára 1 frt. 25 kr. és 75 kr.

Leder testvérek balzsamos földi-dióolaj-zappana; darabja 25 kr., 4 drb. egy csomagban 80 kr. — Különösen családoknak ajánlható.

Dr. Hartung növény-kenőce, a hajnövés felkötésére és felélesztésére; bepecsételt és üvegben bélyegzett téglékben ára 85 kr.

Gyógyszeres Benzoe-zappan, legfinomabb mosdószappan, ugyanazon eredménnyel bír, mint a Benzoe-tinctura; ára csomagonként 40 kr.

Dr. Hartung's china-héj-olaja, a legjobb china-héj főzetből, balzsamos olajokkal a haj fentartására és szépítésére. Ára 85 kr.

Dr. Béringuier's fü-gyökér-hajolaja, a haj és szakáll surítására és fentartására; 1 palack ára 1 frt.

Dr. Koch's növényezukorkái, elismert jelességű házszer hűtés, rekedtség, nyálkásodás és torokkarczolásnál stb.; 70 és 35 kros eredeti dobozokban.

Dr. Béringuier's növényi hajfestőszere, valódián fest fekete, barna és szőke színre; teljesen fölszerelve kefével és csészével 5 o. é. frt.

Dr. Linden' tanár növényi rudaes-kenőce, a haj fényét és ruganyosságát fokozza és egyszersmind az oldalhaj összetartására is alkalmas; eredeti darabokban 50 kr.

Balzsamos olajbogyó-zappan, a bőr finomsága és puhaságára éltető és tartós befolyása által tűnik ki; 35 kros csomagokban.

Az egyedüli elárúsítás fent kitétt árak mellett: Kecskeméten: Molnár János, Kaloosán: Horváth Károly, Duna-Földváron: Nádhera Pál, Pesten: Török József gyógyszerész uraknál.

Óvás!

Óvjuk a t. közönséget, többféle, névszerint a Dr. Suin de Boutemard fogpasztája s Dr. Borchardt illatos növényzappanjának Dr. Borchardt fia megnevezése alatti hamisításaitól. Ezeknek több hamisítója és eladója máris érzékeny pénzbírságra lettek a törvényszék által elítelve.

204 (10-6) **Raymond és társ,** cs. kir. szabadalom-tulajdonos Berlinben.

Fa- és fahaj-eladás.

Az úgynevezett Törökfői erdőben, a várostól 1/2 órai távolságra, alulirotnál kapható: **500 méter tölgyfának a haja,** továbbá **100 szál tölgyfa,** melynek vastagsága 30 centimétertől kezdve 95 centiméter: és azonkívül nagyobb mennyiségű szerszámnak való **körös- és szilfák.**

Bővebben értekezhetni alulírt tulajdonos **Deák Lászlónál,** 13 (2-1) II. tized 270. sz. a. lakásán.

Szappanfőző és mosólúg.

Alulirott tisztelettel tudatja a t. cz. közönséggel, miszerént az általa készített, s eddig is előnyösnek ismert, szappanfőző és mosólúgot egyedül mostani lakásán (VII. tized, 73. sz. alatt az Obester-ház mellett levő Vojtik-féle házban) lehet kapni. — Literje 6 kr., s minden 10 liter után 1 liter ingyen adatik.

Tisztelettel **Koczó Sándor,** mérnök.

12 (10-2)

Hirdetmény.

A „József-gőzmalom“ helyiségünkben

vas-eszterga-gépet

rendezvén be, tudatjuk a t. közönség azon részét, kik gőz-, ló-, vagy kézerő gépekkel foglalkoznak, hogy előforduló azon esetben, ha valamely géprész forrasztani és esztergálni kellend, azt nálunk gyorsan és a legutányosabb áron eszközölhetik.

A „Kecskeméti József-gőzmalom“ igazgatósága.

8 (3-2)

6613.

Árverési hirdetmény.

1877.

A kecskeméti kir. tszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kecskemét város közönsége végrehajthatónak Csorba Mihály végrehajtást szenvedő ellen 1594 frt. 72 kr. tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében Csorba Mihálynak a pusztágasegyházi 32. sz. tjkvben 40. r. sz. alatt foglalt s bíróság 5294 frt. 50 krra becsült szántóföld, rét és tanyából álló fekvősége, továbbá a kecskeméti 170. sz. tjkvben 195. r. sz. a. foglalt házból öt illett s bíróság 775 frtra becsült fele rész az 1878. évi február hó 15-ik napján d. e. 9 órakor ezen kir. törvszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen becséron alul is eladatni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban mindenki által megtekinthetők.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Végül felszólíttatnak azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbizottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1877. évi decz. hó 12. napján tartott üléséből. 14 (1-1)

Semmi sem jobb a haj

fenntartására és növéseinek előmozdítására, kerrel koszorúzott, ö es. kir. Felsege a császár által kizár. szabadalmazott

Rezeda-göndörítő-pomadé,

mely rendszeren használva a haj legkopásabb helyein is dús hajzatot növeszt; az ősz és vörös haj sötét színt nyer; a hajtalajt esodás módon megerősíti, néhány nap alatt tökéletesen megszűnteti a kopás képződését, a haj kihullását a legrövidebb időn egészen megakadályozza, a hajnak természetes fényt és

hullámos alakot kölcsönöz és a legkésőbb korig megvédi a megöszülés ellen.

Főlötte kellemes illatánál és díszos kiállításnál fogva ezenkívül a legfinomabb toilette-asztalnak is díszre válik. Egy téglé ára használati utasítással (hat nyelven) 1 frt. 50 kr., postán küldve 1 frt. 60 kr.

Ismét eladók illő teengedésben részesülnek. Gyár és központi szétküldő-raktár

illatszert-gyárosnál Bécsben, VIII. ker., Józsefváros, Piaristengasse 14, saját házában, hová minden írásb-ll megrendelés intézendő, és a hol vidéki megrendelések az őszeg beküldése vagy postautánvételt mellett a leggyorsabban teljesíttetnek.

Kapható: Budapesten Török József, Kecskeméten Molnár János gyógyszerész uraknál. 200 (20-13)

SZÉPSÉG! IFJÚSÁG!

Felülmulhatatlan bőrszépítőszernek lett a hölgyvilág által általánosan elismerve, a hivatalosan megvizsgált, kitűnő, ártalmatlan, valódi

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-től, Párisban.

Ezen világhírű bőrtisztító szer valamennyi szépítőszert között leghitelesebb és leghatásosabbnak bizonyult szepők, napégés, rezesség, sárga foltok, pürsenécek, kiütések, himlőhelyek, sümör stb. biztos eltávolítására. A RAVISSANTE az arczszínek feltűnően szép, halványrózsaszínű bársonyszerű fiatal üdéséget ad, a bőrt és kezeket gyöngéddé teszi, a lég behatától megvédi, s gyöngéd bőrt szerez a legkésőbbi öregségig. 201 (50-12)

Kapható: Budapesten TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész úrnál, **Kecskeméten MOLNÁR JÁNOS és KATONA ZSIGMOND** gyógyszerész uraknál. **Egy üveg ára 1 frt. 50 kr.**

Központi főraktár: Schwarz Henriknél Budapest. Mária-Valéria u.

Dr. Plenck A. ANTICATARRHALICUMA

a nyákhártya mindennemű hurutja ellen.

Ez a tudományos alapon készített thea a leghasznosabb füvek és gyökökből összegyűjtött és a gége, légeső, hörgők, tüdő, gyomor és belek mindennemű hurutos megbetegedése ellen csodaszerű hatással bír, továbbá a húgyhólyag, méhnyálkahártya hurutai ellen és egyáltalában vértisztítólag hat. Főlöleslegesen tartjuk a dicséret bizonyítványok felsorolását, mert bárki rövid idő alatt biztos hatásáról meggyőződhetik, 4 vagy 6 heti használása rendszeren elég-séges a még már megavult betegségek ellen is.

Egy nagy csomag ára 80 kr., a kiesző 40 kr. — Raktár: Budapesten Török József, Kecskeméten Molnár János gyógyszerészeknél. 10 (30-2)